

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 25.02.2024 – II Niedziela Wielkiego Postu	
9:30	Za dusze w czyścju cierpiące
11:00	O Boże błogosławieństwo dla Biskupa, Kapłanów, Seminarium i Mieszkańców Diecezji Pełplińskiej
12:30	+ Franciszek Pietrek greg. 15
18:00	Intencja wolna
Poniedziałek 26.02.2024	
19:00	1 + Franciszek Pietrek greg.16 2 +Irena Zaczekiewicz 38 r. śmierci, zmarli z rodzin Zaczekiewicz, Morys i Mazur
Wtorek 27.02.2024	
19:00	1+ Franciszek Pietrek greg.17 2 o potrzebne łaski dla Macieja Demidowa
Środa 28.02.2024	
19:00	+ Franciszek Pietrek greg.18
Czwartek 29.02.2024	
19:00	+ Franciszek Pietrek greg.19
Piątek 1.03.2024	
19:00	+ Franciszek Pietrek greg.20
Sobota 2.03.2024	
11:00	wynagradzająca za zniewagi wyrządzone Niepokalanemu Sercu NMP
17:00	+ Franciszek Pietrek greg. 21
Niedziela 3.03.2024 – III Niedziela Wielkiego Postu	
9:30	Intencja wolna
11:00	Intencja wolna
12:30	+Franciszek Pietrek greg. 22
18:00	Intencja wolna

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY
ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Druga Niedziela Wielkiego Postu

25.2.2024

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mk 9,2-10)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Elias z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych.

Katechizm uwypatnia dwojaki kontekst dzisiejszego misterium. Pierwszy, to kontekst historyczny – już miniony: „Przemienienie Chrystusa ma na celu umocnienie wiary Apostołów ze względu na przyszłą mękę. Wyjście na «wysoką górę» jest przygotowaniem do wejścia na Kalwarię” (KKK 568). Drugi, to kontekst chrześcijański – wciąż aktualny: „Na początku życia publicznego [Jezusa] znajduje się chrzest, a na początku [Jego] Paschy Przemienienie. Przez chrzest Jezusa ukazała się tajemnica naszego pierwszego odrodzenia: nasz chrzest. Przemienienie [zaś] jest sakramentem powtórnego odrodzenia: zapowiada nasze zmartwychwstanie” (KKK 556). Od pewnego czasu ten drugi kontekst Przemienienia staje się dla mnie coraz bliższy i coraz bardziej namacalny; kontempluję go bowiem w kluczu nadziei: metamorfoza Jezusa objawia nie tylko doskonałość Jego własnego człowieczeństwa, ale także mojego – doskonałość obiecaną mi w chwili chrztu, ona będzie czymś więcej niż tylko „posklejaniem”, „załataniem”, „zaplombowaniem” czy „wyklepaniem” mojego człowieczeństwa. Istotnie, chrzest nie tylko oczyszcza ze wszystkich grzechów, lecz także czyni mnie nowym stworzeniem (2 Kor 5, 17) i przybranym synem Bożym (por. Ga 4, 5-7), który stał się uczestnikiem Boskiej natury (2 P 1, 4), członkiem Chrystusa (por. 1 Kor 6, 15; 12, 27), a wraz z Nim współdziedzicem (Rz 8, 17) i świątynią Ducha Świętego (por. 1 Kor 6, 19) (por. KKK 1265). Mając wzrok utkwiony w tej obietnicy, czyli celu, zyskuję motywację i siłę, czyli nadzieję, by postępować na drodze oczyszczenia i uświęcenia – tak jak ona wygląda w moim przypadku, czyli bardzo konkretnie, tu i teraz. W ten sposób głębiej rozumiem, dlaczego lekcjonarz okrasza dzisiejsze misterium znamienym tytułem: „Pielgrzymując na ziemi, uczestniczymy w życiu wiecznym”.

Komentarz został przygotowany przez Bractwo Słowa Bożego

Kolekta Niedzielną - 18.2.2024

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane	Ogrzewanie
€595	€ 245	€ 85		€ 95

W październiku 1937 r. w Krakowie Pan Jezus godzinę swej śmierci nazwał Godziną Miłosierdzia. *O trzeciej godzinie* – mówił do Siostry Faustyny – *blagaj Mojego miłosierdzia, szczególnie dla grzeszników, i choć przez krótki moment zagłębiaj się w Mojej męce, szczególnie w Moim opuszczeniu w chwili konania. Jest to godzina wielkiego miłosierdzia dla świata całego* (Dz. 1320)...
... Trzeba tutaj od razu wyjaśnić, że nie chodzi o godzinę zegarową (60 minut), ale o moment konania Jezusa na krzyżu, który według tradycji chrześcijańskiej nastąpił o godzinie trzeciej po południu.

Pan Jezus przekazał Siostrze Faustynie konkretne wskazówki dotyczące sposobu praktykowania modlitwy w Godzinie Miłosierdzia. Zaproponował odprawianie drogi krzyżowej, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu lub pogrążenie się w modlitwie tam, gdzie nas zastanie godzina 15.00. Z analizy Jego wypowiedzi (obietnic) wynika, że modlitwa w Godzinie Miłosierdzia winna spełniać określone warunki. **Ma być praktykowana o godz. 15.00, skierowana bezpośrednio do Pana Jezusa i w błaganiach ma się odwoływać do zasług Jego bolesnej męki.**

Do tak praktykowanej modlitwy w Godzinie Miłosierdzia przywiązał Pan Jezus obietnicę wszelkich łask i doczesnych dobrodziejstw. *W tej godzinie* – mówił do Siostry Faustyny – *nie odmówię duszy niczego, która Mnie prosi przez mękę Moją* (Dz. 1320). A innym razem dodał: *W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych* (Dz. 1572).